

Ano ang Katotohanan? - Bilang Lima

Ang Mang-aaliw

Jeff Pippenger

2023-09-11

Ang kasaysayang propetiko na nabuksan sa loob ng pitong kulog ang siyang tumutukoy sa kasaysayang kinalalagyan natin ngayon. Ang lihim ay nanatiling nakatago hanggang sa dumating ang kasaysayang kinakatawan nito. Ito ang panahon kung kailan ang Tagapag-aliw, ang Espiritu ng "katotohanan", ay nagbubunyag ng katotohanang tinawag ni Juan na Pahayag ni Jesucristo, sapagkat si Jesucristo ang Katotohanan. Hindi lamang na ang salitang "katotohanan" ay kumakatawan sa likas na katangian ng Diyos. At hindi rin ito basta isang kapahayagan para sa kahanga-hangang dalubwika, na ang Hebreong salitang "katotohanan" ay ginagamit sa napakalalalim na mga paraan sa buong Kasulatan. Ngunit ito rin ang kagila-gilalas na himala na, kapag naunawaan, ay nagiging susi sa pagbubukas ng mga propesiya ng aklat ng Pahayag, at sa gayon ay binubuksan nito ang buong Bibliya. Ngunit ito ay para lamang sa mga handang makakita, makarinig, at ingatan ang mga bagay na nakasulat doon, sapagkat malapit na ang panahon.

Upang makilala ng mga tao ang "katotohanan" sa paraang mapabanal sila nito, kailangan ang presensiya ng Espiritu Santo. Maaaring maunawaan ng mga tao sa antas ng isip ang salitang "katotohanan," at mamangha pa nga sa kabuluhan nito, ngunit ang "katotohanan" ay kailangang kainin. Kailangan itong maisaloob at maging bahagi ng karanasan ng tao, sapagkat ang salitang "katotohanan" ay nagdadala ng malikhaing kapangyarihan ng Diyos sa mga naghahangad na mahubog ayon sa wangis ni Cristo. Isa sa mga panimulang pinaghanguan ng aking personal na pagsisiyasat hinggil sa Hebreong salitang isinalin bilang "katotohanan" ay ang mga iskolar ng Hebreo, na tumatalakay rin sa kagila-gilalas na katangian ng salitang "katotohanan" at sa paggamit nito sa Bibliya. Ngunit walang dahilan upang paniwalaan na ang kanilang intelektuwal na pag-unawa sa salitang "katotohanan" ay naghatid sa kanila kay Cristo.

Ang katotohanang propetiko na ang salita ay kailangang kainin sa presensya ng Espiritu Santo ay umaalingawngaw sa pakahulugan ni Sister White tungkol sa "langis" sa talinhaga ng sampung dalaga, at gayundin sa kanyang paglalarawan ng dalawang uri ng mga dalaga na naghihintay sa Kasintahang Lalaki.

Karaniwan, ang isang simbolo ay may mahigit sa isang kahulugan, at ang kahulugan ay dapat tukuyin ng konteksto kung saan matatagpuan ang simbolo. Hindi ito dapat itakda batay sa kahulugan ng salita ayon sa dalubhasa sa balarila, ni sa makasaysayang balangkas ng panahon kung kailan isinulat ang salita. Ang dalawang pamamaraang iyon ang pinanghawakan ng mga teologo ng Adbentismo upang itanggi ang "katotohanan." Ang isang simbolo ay tinutukoy ng konteksto kung saan ito ginagamit. Sa loob ng Espiritu ng Propesiya, ang salitang "langis" sa talinhaga ng sampung dalaga ay kumakatawan sa hindi bababa sa ilang magkakaibang bagay, depende sa konteksto ng bahaging kinalalagyan ng "langis." Bakit taglay ng isang pangkat ng mga dalaga ang langis at ang isa nama'y wala?

"May isang sanlibutang nakahandusay sa kasamaan, sa panlilinlang at pagkalinlang, sa mismong anino ng kamatayan—natutulog, natutulog. Sino ang nakadarama ng kapighatian ng kaluluwa upang sila'y magising? Aling tinig ang makaaabot sa kanila? Dinadala ang aking isipan sa hinaharap, kapag ibibigay ang hudyat, 'Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; lumabas kayo upang salubungin Siya.' Ngunit ang ilan ay magluluwat sa pagkuha ng langis upang mapunan ang kanilang mga ilawan, at huli na nilang malalaman na ang karakter, na kinakatawan ng langis, ay hindi naipapasa. Ang langis na iyon ay ang katuwiran ni Cristo. Ito ay kumakatawan sa karakter, at ang karakter ay hindi naipapasa. Walang sinumang makakamit ito para sa iba. Bawat isa ay dapat magtamo para sa kanyang sarili ng isang karakter na nadalisay mula sa bawat mantsa ng kasalanan." Bible Echo, Mayo 4, 1896.

Ang mga dalagang hangal ay hindi taglay ang karakter na kinakailangan upang magtagumpay sa napipintong krisis. Hindi nila taglay ang katuwiran ni Cristo. Ngunit ang langis ay isa ring mensahe, at ang langis sa talinhaga ng sampung dalaga sa mga "huling araw" ay ang pangwakas na babalang mensahe na kinakatawan ng Pahayag ni Jesucristo, na nararapat marinig, basahin, at tupdin.

Ang mga pinahiran na nakatayo sa piling ng Panginoon ng buong lupa ay taglay ang posisyong minsang ibinigay kay Satanas bilang kerubing tumatakip. Sa pamamagitan ng mga banal na nilalang na nakapalibot sa Kanyang trono, pinananatili ng Panginoon ang walang patid na pakikipag-ugnayan sa mga nananahan sa lupa. Ang gintong langis ay kumakatawan sa biyayang sa pamamagitan nito ay pinananatili ng Diyos na may walang patid na tustos ang mga ilawan ng mga mananampalataya, upang hindi magkurap at mapawi. Kung hindi ibinubuhos mula sa langit ang banal na langis na ito sa pamamagitan ng mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, ang mga kapangyarihan ng kasamaan ay magtatamo ng ganap na pamamahala sa mga tao.

Nalalapastangan ang Diyos kapag hindi natin tinatanggap ang mga mensaheng ipinadadala niya sa atin. Sa gayo'y tinatanggihan natin ang ginintuang langis na ibig niyang ibuhos sa ating mga kaluluwa upang maipaabot sa mga nasa kadiliman. Kapag dumating ang tawag, "Narito, dumarating ang kasintahang-lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya," ang mga hindi tumanggap ng banal na langis, na hindi pinagyaman ang biyaya ni Cristo sa kanilang mga puso, ay matutuklasan, gaya ng mga dalagang mangmang, na hindi sila handang salubungin ang kanilang Panginoon. Wala sa kanila mismo ang kapangyarihang magtamo ng langis, at nauuwi sa pagkawasak ang kanilang mga buhay. Ngunit kung hihilingin ang Banal na Espiritu ng Diyos, kung magsumamo tayo, gaya ni Moises, "Ipakita mo sa akin ang iyong kaluwalhatian," ang pag-ibig ng Diyos ay ibubuhos sa ating mga puso. Sa pamamagitan ng mga ginintuang tubo, ang ginintuang langis ay ipapadaloy sa atin. "Hindi sa pamamagitan ng kalakasan, ni ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu," sabi ng Panginoon ng mga Hukbo. Sa pagtanggap ng maningning na mga sinag ng Araw ng Katuwiran, ang mga anak ng Diyos ay nagliliwanag bilang mga ilaw sa sanlibutan. Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang "langis" ay ang pangwakas na mensahe—na, muli, ay ang Pahayag ni Jesucristo. Sa siping ito, ang mga nagnanais magkaroon ng langis ay kailangang magsumamo sa Diyos gaya ng ginawa ni

Moises sa yungib ng Horeb. Ngunit pansinin na kung tayo ay "magsumamo, gaya ng ginawa ni Moises" na "ipakita" sa atin ng Diyos ang Kanyang "kaluwalhatian," kailangan muna nating hingin ang Espiritu Santo na siyang Mang-aaliw. Kung gagawin natin ito, kung gayon, sa pamamagitan ng mga anghel at ng dalawang gintong tubo ay tatanggap tayo ng katuwiran ni Cristo. Dinadaya natin ang ating sarili kung inaakala nating maaari tayong manalangin at magsumamo para sa likas ni Cristo, gaya ng ipinahihiwatig ng mga tradisyon at kaugalian ng Adventismong Laodikense na dapat gawin, habang sa gayon ding panahon ay itinatakwil natin ang mensahe ng Pahayag ni Jesucristo. Ang Kanyang katuwiran ay ipinapahatid sa atin sa pamamagitan ng "mga mensahe ng Espiritu ng Diyos," na ipinadadala ng dalawang pinahiran na nakatayo sa harap ng trono ng Diyos. Kapag itinatakwil natin ang kanyang mensahe, itinatakwil natin ang Kanyang katuwiran.

At sumagot ako at sinabi sa kaniya, Ano ang dalawang punong olibo na nasa dakong kanan ng kandelerero at nasa dakong kaliwa nito? At muling sumagot ako at sinabi sa kaniya, Ano ang dalawang sanga ng olibo na sa pamamagitan ng dalawang tubong ginto ay ibinubuhos ang gintong langis mula sa kanilang sarili? At sinagot niya ako at sinabi, Hindi mo ba nalalaman kung ano ang mga ito? At sinabi ko, Hindi, Panginoon ko. Nang magkagayo'y sinabi niya, Ito ang dalawang pinahiran, na nakatayo sa tabi ng Panginoon ng buong lupa. Zacarias 4:11-14.

Ang dalawang “pinahiran, na nakatayo sa harapan ng Panginoon ng buong lupa,” ay inilalarawan din bilang ang dalawang saksi ng Apocalipsis labing-isa.

“Tungkol sa dalawang saksi ay nagpahayag pa ang propeta: ‘Ito ang dalawang punong olibo, at ang dalawang kandelyero na nakatayo sa harapan ng Diyos ng lupa.’ ‘Ang iyong salita,’ wika ng mang-aawit, ‘ay ilawan sa aking mga paa, at liwanag sa aking landas.’ Apocalipsis 11:4; Awit 119:105. Ang dalawang saksi ay kumakatawan sa mga Kasulatan ng Lumang at ng Bagong Tipan.” Ang Dakilang Paglalaban, 267.

Kung isasaalang-alang man natin ang patotoo ni Zacarias o ang kay Juan hinggil sa dalawang saksi, ang konteksto ng alinman sa mga patotoong ito ay ang proseso ng paghahatid ng kapahayagan—ang pinakaunang katotohanang binanggit na kaugnay ng mensahe ng Pahayag ni Jesu-Cristo sa Pahayag, kabanata isa, talata isa. Mula sa Ama, tungo sa Anak, sa mga anghel, sa isang propeta, patungo sa iglesia. Ang paraang ito ng pakikipag-usap ni Cristo sa sangkatauhan ay isang pangunahing pagkaunawa na nais Niyang ihayag sa loob ng huling mensahe ng babala. Ito ay tumutugma sa diin sa paglalahad ng kapwa mga mensahe ng unang at ikatlong anghel.

Ang mensahe ng unang anghel ay kinakatawan ni William Miller. Taglay ni Miller ang ilang katangiang propetiko na dapat kilalanin. Siya ang “Ama” ng kilusan, na, kung iuugnay sa Alpha at Omega, ay nagsasaad na dapat mayroong anak. Kinatawan niya ang isang kilusang kinikilala sa pangalang “Millerite,” na siyang salita para sa isang uri ng bato. Ginamit siya upang bumalangkang ng isang hanay ng biblikal na mga alituntunin ng pagpapakahulugan sa propesiya. Ang mga alituntuning iyon ay naging pangunahing bahagi sa pagpapahayag ng mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, na alinman ay tinanggihan o tinanggap, samantalang pinili ng salinlahi ni Miller kung mananatili sila sa kanilang hangal na kalagayang Laodiceano o magiging marurunong na mga taga-Filadelfia. Bilang ama ng mensahe ng unang anghel, siya ay sumasagisag sa isang kilusang magpapahayag ng mensahe ng mensahe ng ikatlong anghel, at ang pagkaunawa ng kilusang iyon

sa mensahe ay papatnubayan ng isang natatanging hanay ng biblikal na mga alituntunin ng pagpapakahulugan sa propesiya na magtatatag sa mensahe ng ikatlong anghel nang kasing-matatag kung paanong ginamit si Miller upang itatag ang mensahe ng unang anghel. Ang Diyos ay hindi kailanman nagbabago; si Jesu-Cristo ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman.

Huwag kayong maligaw, mga minamahal kong kapatid. Ang bawat mabuting kaloob at bawat sakdal na kaloob ay buhat sa itaas, at bumababa mula sa Ama ng mga ilaw, na sa kaniya'y walang pag-iiba, ni anino man ng pagbabago. Sa kaniyang sariling kalooban ay ipinanganak niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo'y maging isang uri ng unang bunga ng kaniyang mga nilalang. Santiago 1:16-18.

Sa pasimula at sa katapusan ng Adventismo, ang mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, na sinasagisag ng langis, ay ipinapaabot sa pamamagitan ng dalawang saksi. Sa pasimula, noong panahon ng mga Millerita, ang dalawang saksi ay ang Lumang Tipan at ang Bagong Tipan; at sa katapusan, sila ay ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya. Ito ang dahilan kung bakit si Juan, na siyang pinakaganap na naglalarawan ng wakas ng bayan ng Diyos sa mga huling araw ng paghuhukom na pasisiyasat, ay nasa pulo ng Patmos.

Akong si Juan, na kapatid din ninyo, at kasama ninyo sa kapighatian, at sa kaharian at pagtitiis ni Jesucristo, ay nasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil sa salita ng Diyos at sa patotoo ni Jesucristo. Apocalipsis 1:9.

Ang propetikong konteksto ng Patmos ay nagpapahiwatig na inuusig si Juan. Siya ay inuusig dahil sa pagtanggap niya sa mga mensahe ng Espiritu ng Diyos na nagpapakilala sa Pahayag ni Jesucristo sa pamamagitan ng Bibliya at ng Espiritu ng Propesiya.

Ang pag-uusig sa bayan ng Diyos sa “huling araw” ay inilarawan din sa Pahayag kabanata labing-isa, nang ang dalawang saksi ay pinatay sa mga lansangan at nagdiriwang ang lahat sa kanilang kamatayan. Sa kabanata labing-isa, ang dalawang saksi na iyon ay sina Elias at Moises. Nagpatotoo sila sa loob ng tatlo't kalahating taon at saka sila pinatay, ngunit pagkaraan ay binuhay silang muli.

Ang lahat ng propeta ay higit na nagsasalita hinggil sa mga huling araw kaysa sa kanilang sariling kasaysayan, kaya kung mayroon mang aklat na nagsasalita tungkol sa mga huling araw, ito ay ang Aklat ng Apocalipsis, kung saan nagtatagpo at nagwawakas ang lahat ng mga aklat ng Bibliya. Samakatuwid, dapat na may isang "mensahe" sa mga huling araw na papatayin, at pagkatapos ay mabubuhay na maguli. Inilarawan ng Apocalipsis kabanata labing-isa ang kasaysayan ng Rebolusyong Pranses, ngunit higit na tuwiran nitong inilalarawan ang isang pag-atake laban sa mensahe ng ikatlong anghel sa mga huling araw. Ang mensahe at ang kilusang tinipuhan ng mensahe at kilusan ni Miller ay dumanas ng pag-atakeng iyon at namatay noong Hulyo 18, 2020. Ayon sa Apocalipsis kabanata labing-isa, ang pag-atakeng iyon ay isasagawa ng halimaw na umahon mula sa kalaliman.

At kapag natapos na nila ang kanilang patotoo, ang hayop na umaahon mula sa walang hanggang kalaliman ay makikipagdigma laban sa kanila, at dadaigin sila, at papatayin sila. At ang kanilang mga bangkay ay mahahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa

espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Egipto, kung saan ipinako rin sa krus ang ating Panginoon. Apocalipsis 11:8, 9.

Ipinapaalam sa atin ni Sister White na ang "bottomless pit" ay kumakatawan sa isang bagong pagpapakita ng kapangyarihan ni Satanas.

"Pagkatapos [Habang tinatapos] nila ang kanilang patotoo.' Nagtapos noong 1798 ang panahong ang dalawang saksi ay magpapahayag ng propesiya na nararamtan ng kayong-sako. Samantalang sila'y papalapit sa pagtatapos ng kanilang gawain sa pagkakukubli, didigmain sila ng kapangyarihang kinakatawan bilang 'ang hayop na umaahon mula sa kalalimang walang-hanggan.' Sa marami sa mga bansa ng Europa, ang mga kapangyarihang namamahala sa Simbahan at Estado ay sa loob ng maraming siglo napasailalim sa pamamahala ni Satanas, sa pamamagitan ng kapapahan. Ngunit dito ay inihaharap sa paningin ang isang bagong pagpapakita ng kapangyarihang sataniko." *The Great Controversy*, 268.

May tatlong kapangyarihang tinukoy sa aklat ng Apocalipsis na nagbubuhay mula sa walang hanggang kalaliman; ang una na binanggit ay ang Islam sa Apocalipsis kabanata siyam talata dalawa, ang ikalawa ay ang ateismo ng Rebolusyong Pranses sa kabanata labing-isa talata walo, at ang ikatlo ay ang makabagong Roma sa kabanata labing-pito talata walo. Ang "bagong pagpapakita" sa mga huling araw na hindi lamang aatake sa kilusang tinipikal ng kilusang Millerita, kundi aatake rin sa sanlibutan, ay ang huwad na paggising ng huwad na Midnight Cry na kilala bilang "Woke-ism." Kinakatawan ng Woke-ism ang "bagong pagpapakita ng kapangyarihang sataniko" na sinusuportahan ng kasalukuyang Heswitang antikristo at ipinapalaganap sa pamamagitan ng mga mangangalakal, ng mga pinunong pampolitika ng Mga Nagkakaisang Bansa, ng mga liberal na kinatawan sa mga bumagsak na iglesya ng Protestantismo sa Estados Unidos, at ng Partidong Demokratiko na kaisa ng mga RINO-Republikano na alinman ay nagtataguyod o nagpapahintulot sa pagtataguyod ng lahat ng anyo ng mga lihis na pamumuhay ng pamayanang homoseksuwal gaya ng kinakatawan sa kabanata labing-isa bilang "Sodoma." Ang tatlong kapangyarihang ito ang umaakay sa sanlibutan patungo sa Armagedon, at kinakatawan din sila ng "Ehipto," ang sagisag ng ateismo at kamunduhan. Nakapaloob sa anarkiya ng Rebolusyong Pranses—na isa pang elemento ng tatlong kapangyarihang ito na bumubuo sa tinatawag ni Sister White na "masamang samahan"—ang mga ito ay alinman ay tuwirang nagtataguyod o nagpapahintulot sa Woke-ism. Ang Woke-ism ay ang satanikong huwad ng paggising ng sampung dalaga. Marami pa tayong tatalakayin sa mga linyang ito, ngunit kailangan muna nating talakayin ang kinahinatnan ng pagpaslang sa lansangan na naisakatuparan noong Hulyo 18, 2020.

At gayundin, mahal na Mambabasa, unawain ninyo na wala akong maiaalok na suporta sa Partidong Republikano. Wala akong pinagtitiwalaang alinmang paninindigang pampolitika. Ang aking tinutukoy ay wala kundi ang mga propetikong dinamika na umiiral sa Estados Unidos, sa Mga Nagkakaisang Bansa, at sa Papasiya. Ang mga dinamikang iyon ay mas partikular na tatalakayin kapag sinimulan nating talakayin nang tuwiran ang dalawang sungay na magkaagapay mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo.

Ang makasatanas na Woke-ismo na kumakatawan sa isang huwad na Sigaw sa Hatinggabi ay nauuna sa aktuwal na Sigaw sa Hatinggabi, at bago sumapit ang panahon ng tunay na Sigaw sa

Hatinggabi, yaong mga pinatay sa mga lansangan ay sa huli ay magiging alinman sa birheng mangmang o birheng matalino. Ang panahon ng pagbibigkis ng ating mga karakter tungo sa alinman sa bigkis na laan sa apoy ng paglipol o sa bigkis para sa makalangit na kamalig ay narito na.

Tinutukoy ni Sister White na sa panahon ng paghihintay, ang mga mangmang na dalaga sa kasaysayan ng mga Millerita ay tumugon sa pagsubok na pagkadismaya sa paraang iba kaysa sa mga matatalinong dalaga, na nagpapahiwatig na pagsapit ng panahon ng paghihintay ay napirmi na ang kanilang mga pagkatao. Ngunit ipinaalam sa atin ng patotoo ni Jeremias na maaari tayong pumiling manumbalik sa Diyos, at hindi lamang Siya manunumbalik sa atin, kundi gagawin Niya tayong isang nakukutang pader na tanso laban sa masasama at sa nakapanghihilakbot, habang ginagamit Niya tayo bilang Kanyang tagapagsalita sa kasunod na krisis. Sa sandaling propetiko na iyon ipinangako ni Jesus na aaliwin Niya tayo. Ito ang kahalagahan ng apat na kabanata ng Ebanghelyo ni Juan na nakapaloob sa ating kasalukuyang kasaysayan.

Ang langis ay ang Espiritu Santo; ito ay karakter, at ito ay ang mga mensahe ng Espiritu ng Diyos. Ang Espiritu ng Diyos ay ang "Tagaaliw." Kung paanong inibig ng Diyos ang sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, at kung paanong isinakripisyo ni Jesus ang Kanyang pagka-Diyos upang kusang-loob na tanggapin ang pagkataong nilikha Niya bilang bahagi ng Kanyang sarili sa walang hanggan, gayundin naman, ang Espiritu Santo na ibinigay sa panahong ito ay mananatiling kasama natin magpakailanman.

Kung iniibig ninyo ako, tuparin ninyo ang aking mga utos. At ako'y dadalangin sa Ama, at siya'y magbibigay sa inyo ng ibang Mang-aaliw, upang siya'y manatili sa inyo magpakailanman; sa makatuwid, ang Espiritu ng katotohanan; na hindi matatanggap ng sanlibutan, sapagkat hindi siya nito nakikita, ni nakikilala man; ngunit nakikilala ninyo siya, sapagkat siya'y nananahan kasama ninyo, at sasa inyo. Hindi ko kayo iiwan na walang-aliw: Ako'y paririto sa inyo. Juan 14:15-18.

Ang sakripisyong ito ng Espiritu sa pagpiling manahan kasama ng mga tao magpakailanman ay kaparis ng sakripisyo ng dalawa pang Persona ng makalangit na tatluhan. Marahil kasing-mahalaga ng sakripisyo ng Espiritu sa Kaniyang kahandaang manahan sa loob ng bawat tinubos magpakailanman ang katotohanang ang pagdating ng "Mang-aaliw" sa natatanging yugtong ito ng kasaysayan ang tumutukoy kung kailan tinatatakan ang bayan ng Diyos magpakailanman.

At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Diyos, na sa pamamagitan niya kayo'y tinatakan hanggang sa araw ng pagtubos. Mga Taga-Efeso 4:30.

Sa kasaysayan kung saan ang pangako ng Mang-aaliw ay lubos na natutupad, na siyang kasaysayan ng isandaan at apatnapu't apat na libo, ang Espiritu ay "mananahan" sa atin "magpakailanman." Bawat Kristiyano na tumupad sa mga kinakailangan ng ebanghelyo ay tumanggap ng Espiritu Santo at kaya naman ay "tinatakan hanggang sa araw ng pagtubos," ngunit ang pagtatakan na iyon ay tumuturo lamang pasulong sa panahon kapag ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay tatatakan sa kasalukuyang kasaysayang ito. Sa Efeso, yaong mga tinatakan hanggang sa araw ng pagtubos ay isinasalungat sa mga "pumipighati" sa "Espiritu Santo."

Pinipighati nila ang Espiritu Santo sa pagtanggap ng tanggapin ang mga pahayag ng Espiritu ng Diyos, at sa gayon ay tinatanggi ang ginintuang langis. Kapag ipinangako ni Cristo na susuguin Niya sa atin ang "Mang-aaliw," ang "Espiritu ng katotohanan," sa panahong ito ng kabiguan, ipinangako Niyang ilalagay ang Kanyang tatak sa atin, at ang Kanyang tatak ay kumakatawan sa pag-iingat ng Kanyang mga utos, lalo na ng utos tungkol sa Sabbath, na siyang araw noong tinanggap ni Juan ang pahayag at na siyang usaping malapit nang harapin ng sanlibutan.

Ang pagtatatak sa mga dalagang matatalino ay nagaganap bago ang pagsubok ng Batas ng Linggo, sapagkat doon mahahayag ang mga karakter ng kapwa matatalino at mangmang, at ang karakter ay kailanman hindi hinuhubog sa panahon ng krisis; ito'y inihahayag lamang. Ang pagtatatak ay kumakatawan, bukod sa iba pa, sa isang pagbabagong-anyo mula sa pag-iisip ng isang taga-Laodicea tungo sa pag-iisip ng isang taga-Filadelfia. Ang suliranin ay ito: upang maisakatuparan ang pagbabagong-anyo na iyon, ang unang pagsubok para sa bawat isa sa atin ay ang taos-pusong maunawaan na hanggang ngayo'y tayo ay naging mga taga-Laodicea, sapagkat, bilang mga taga-Laodicea, ang pangunahing espirituwal na saloobin natin ay na ang lahat ay nasa ayos, samantalang sa katotohanan ang lahat ay lubhang mali. Ang saloobing iyon ay dapat isantabi; isa ito sa mga hamak na bagay na kailangang ihiwalay sa mahalaga.

"Sa sandaling matatakan sa kanilang mga noo ang bayan ng Diyos—hindi ito anumang nakikitang tatak o marka, kundi isang pagkakapirmi sa katotohanan, sa isip at sa espiritu, upang hindi sila matinag—sa mismong sandaling matatakan ang bayan ng Diyos at maihanda para sa pagyanig, darating iyon. Sa katunayan, nagsimula na ito; ang mga paghatol ng Diyos ay nasa lupain na ngayon, upang tayo'y balaan, upang ating malaman kung ano ang darating." Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 4, 1161.

Ang "Tagapag-aliw" na ipinangako ni Jesus sa Kanyang mga alagad, na umaaliw sa kanila sa panahon ng kabiguan, ang gumagabay sa Kanyang bayan sa lahat ng katotohanan, at sa pamamagitan ng isang "pagkakapirmi sa katotohanan" tayo ay tinatatakan. Ang "katotohanan" na dapat pagkakapirmihan ng bayan ng Diyos sa panahong ito ay ang "katotohanang" inaalisan ng selyo bago magsara ang panahon ng probasyon, sapagkat "malapit na ang panahon." Ang katotohanang iyon ang balangkas ng nakatagong kasaysayan ng pitong kulog, at ang nasabing nakatagong kasaysayan ang tumutukoy sa kasaysayang kung saan nabubuksan ang Pahayag ni Jesu-Cristo. Ang nakatagong kasaysayan ng pitong kulog ay matutupad mismong sa oras na ang "katotohanang" kinakatawan bilang nakatagong kasaysayan ay inaalisan ng selyo. Ang pag-aalis ng selyo sa "katotohanan" ang siyang nagtatatak sa mga tumatanggap ng mensaheng dating naselyuhan.

Ang bayan ng Diyos ay tinatatakan sa kanilang mga noo bago sumapit ang pagyanig sa mga galit na bansa na nagaganap kapag ipinatutupad ang batas ng Linggo, kaya't pinasisimulan ang pambansang pagkasira. Ang Pahayag ni Jesucristo ang "mga pananalita ng propesiya ng" aklat ng Pahayag na hindi na dapat tatatakan, sapagkat malapit na ang panahon. Ito ang katotohanang ngayon ay dapat basahin, pakinggan, at higit sa lahat ay tuparin, kung tayo'y tatanggap ng pagpapala.

Sinabi sa kaniya ni Judas (hindi si Iscariote), Panginoon, paano mangyayari na ihahayag mo ang iyong sarili sa amin, at hindi sa sanlibutan? Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Kung iniibig ako ng sinuman, iingatan niya ang aking mga salita; at iibigin siya ng aking Ama, at kami ay paroroon sa kaniya at mananahan kaming kasama niya. Ang hindi umiibig sa akin ay hindi nag-iingat ng aking mga salita; at ang salitang inyong naririnig ay hindi akin, kundi sa Ama na nagsugo sa akin. Ang mga bagay na ito ay sinabi ko sa inyo, samantalang ako'y kasama pa ninyo. Ngunit ang Mang-aaliw, na siyang Espiritu Santo, na isusugo ng Ama sa aking pangalan, siya ang magtuturo sa inyo ng lahat ng mga bagay, at ipaalaala niya sa inyo ang lahat ng mga bagay na aking sinabi sa inyo. Juan 14:22-26.

Para sa mga pinanghahawakan ang mensaheng inaalisan ng selyo, ang pangako ay na ang Mang-aaliw ay "magtuturo" sa atin ng "lahat ng mga bagay," yaong "anumang" sinabi ni Jesus "sa inyo." Ito ang pangakong natupad sa mga alagad sa Emmaus at pagkatapos ay sa labing-isang alagad. Nang inalis ni Cristo ang Kanyang kamay sa mga mata ng mga alagad sa Emmaus na "nahadlangan," at pagkatapos ay "binuksan" ang "pag-uunawa" ng labing-isang alagad upang lubos nilang "maunawaan ang mga kasulatan," dito Niya itinala ang isang pangako para sa mga nabubuhay sa "mga huling araw" na babalik mula sa kanilang pagkadismaya, magsisisi sa kanilang kalagayang Laodiceano, at tatanggap sa "katotohanan." Ang "Mang-aaliw" sa "mga huling araw" ay "ipaalaala ang lahat ng mga bagay" sa atin ang "alaala" habang itinuturo Niya sa atin ang "lahat ng mga bagay." Gaya ng kahalagahan ng pagpaalaala sa atin ng mga nakaraang katotohanan habang itinuturo Niya sa atin ang lahat ng mga bagay, "ipakikita rin Niya sa atin ang mga bagay na darating."

Gayon man, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan: makabubuti sa inyo na ako'y umalis; sapagkat kung hindi ako umalis, hindi paririto sa inyo ang Mang-aaliw; ngunit kung ako'y umalis, susuguin ko Siya sa inyo. At kapag dumating Siya, susumbatan Niya ang sanlibutan tungkol sa kasalanan, at sa katuwiran, at sa kahatulan: Tungkol sa kasalanan, sapagkat hindi sila sumasampalataya sa akin; Tungkol sa katuwiran, sapagkat ako'y paroroon sa aking Ama, at hindi na ninyo ako makikita; Tungkol sa kahatulan, sapagkat ang prinsipeng ng sanlibutang ito ay nahatulan na. Marami pa akong sasabihin sa inyo, ngunit ngayon ay hindi pa ninyo kayang tanggapin. Gayunman, pagdating Niya, ang Espiritu ng katotohanan, papatnubayan Niya kayo sa buong katotohanan: sapagkat hindi Siya magsasalita sa ganang sarili; kundi anuman ang Kanyang marinig, iyon ang Kanyang sasalitaan; at ipahahayag Niya sa inyo ang mga bagay na darating. Luluwalhatiin Niya ako: sapagkat tatanggap Siya mula sa akin, at ipahahayag Niya iyon sa inyo. Juan 16:7-14.

Sa panahong ito ang Mang-aaliw ay "papatnubay" sa atin sa "katotohanan," "ituturo sa atin ang lahat ng mga bagay," kabilang ang "mga bagay na darating," sapagkat sa panahong ito si Jesus ay mayroon pang "maraming bagay na sasabihin" sa atin. Ang mga bagay na iyon, maging mula sa atin "alaala," "mga bagay na darating" o ang maraming "bagay" na "hindi pa" Niya nasasabi sa atin, ang siyang nagtatatak sa atin para sa nalalapit na krisis. Ginagawa nito iyon, sapagkat ang Kanyang katotohanan ay kumakatawan sa Kanyang kapangyarihang lumalang. Tinatatakan Niya tayo bago pa dumating ang nalalapit na krisis, sapagkat nilalayon Niyang tayo ay mabalaan nang pauna tungkol sa pinakamatinding panahon ng pag-uusig laban sa Kanyang bayan na naganap

kailanman sa banal na kasaysayan. Ang pag-uusig na iyon ay tiyak na nagsasaad na ang mga salita at mga gawa na ating ginawa noong una ay aalalahanin at gagamitin laban sa atin, gaya ng mga salita ni Cristo na binaluktot laban sa Kanya. Gayunma'y nararapat nating iharap ang mensahe bilang saksi laban sa kanilang paghihimagsik, gaya ng kinakatawan nina Ezekiel at Cristo.

Alalahanin ninyo ang salitang aking sinabi sa inyo: Hindi dakila ang alipin kaysa sa kaniyang panginoon. Kung ako'y kanilang inusig, kayo rin ay uusigin nila; kung kanilang iningatan ang aking salita, iingatan din nila ang sa inyo. Ngunit ang lahat ng mga bagay na ito ay gagawin nila sa inyo dahil sa aking pangalan, sapagkat hindi nila nakikilala ang nagsugo sa akin. Kung hindi sana ako naparito at nagsalita sa kanila, wala sana silang kasalanan; ngunit ngayo'y wala na silang anumang madahilan sa kanilang kasalanan. Ang napopoot sa akin ay napopoot din sa aking Ama. Kung hindi ko sana ginawa sa gitna nila ang mga gawang hindi ginawa ninuman, wala sana silang kasalanan; ngunit ngayo'y nakita nila at kinapootan nila kapuwa ako at ang aking Ama. Ngunit ito'y nangyayari, upang matupad ang salitang nasusulat sa kanilang kautusan, "Ako'y kanilang kinapootan nang walang sanhi." Ngunit pagdating ng Mang-aaliw, na aking susuguin sa inyo mula sa Ama, ang Espiritu ng katotohanan, na nagbubuhay sa Ama, siya ang magpapatotoo tungkol sa akin. Juan 15:20-26.

Ang "Espiritu ng katotohanan" na siyang "Mang-aaliw" ay "magpapatotoo tungkol" kay Cristo, na siyang "katotohanan." At ang "katotohanan" ay ang Alfa at Omega, ang una at ang huli, ang pasimula at ang wakas. Ang nakatagong kasaysayan ng pitong kulog na ngayo'y binubuksan ay ang mensaheng pang-selyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Pagkaraan ng Hulyo 18, 2020, nagbibigay si Jeremias ng isang halimbawa upang piliin nating bumalik sa Kanya na unang umibig sa atin. Sa pagtupad sa gawaing pagbabalik na iyon, nasa atin ang pananagutang ihiwalay ang mahalaga sa hamak. Kung ating gaganapin ang ating sariling kaligtasan, na may takot at panginginig, at maisakatuparan natin ang gawaing iyon, tayo'y tatatakan at kaagad na papasok sa pinakadakilang krisis sa kasaysayan ng lupa. Magkakaroon din tayo ng pribilehiyong maranasan ang kasaysayang ninasa ng mga propeta, mga hari, at mga matuwid na makita.

Ang mga magsasagawa ng gawaing iyon at magbabalik ay "maglalakad sa liwanag na nagmumula sa trono ng Diyos," at "Sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng walang patid na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa," na siyang proseso ng pakikipag-ugnayan na tinukoy sa unang talata ng aklat ng Apocalipsis.

Hindi lahat sa sanlibutang ito ay nakipanig sa kaaway laban sa Diyos. Hindi lahat ay naging taksil. May iilang tapat na tunay sa Diyos; sapagkat isinulat ni Juan: "Narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus." Apocalipsis 14:12. Hindi magtatagal ay sisiklab ang mabangis na labanan sa pagitan ng mga naglilingkod sa Diyos at ng mga hindi naglilingkod sa Kanya. Hindi magtatagal, ang lahat ng maaaring yanigin ay yayanigin, upang ang mga bagay na hindi maaaring yanigin ay manatili.

Si Satanas ay isang masigasig na mag-aaral ng Bibliya. Alam niya na maikli na ang kanyang panahon, at sa bawat pagkakataon ay pinagsisikapan niyang hadlangan ang gawain ng Panginoon sa mundong ito. Hindi maisasalarawan ang karanasan ng bayan ng Diyos na mabubuhay pa sa lupa kapag nagsasanib ang kaluwalhatian makalangit at ang pag-uulit ng

mga pag-uusig ng nakaraan. Lalakad sila sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos. Sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng walang patid na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa. At si Satanas, napapaligiran ng masasamang anghel, at nag-aangking siya ang Diyos, ay gagawa ng sari-saring himala upang dayain, kung maaari, pati ang mga hinirang. Hindi matatagpuan ng bayan ng Diyos ang kanilang kaligtasan sa paggawa ng mga himala, sapagkat pipekehin ni Satanas ang mga himalang gagawin. Ang bayan ng Diyos na nasubok at napatunayang tapat ay matatagpuan ang kanilang kapangyarihan sa tanda na binanggit sa Exodo 31:12–18. Dapat silang manindigan sa buhay na Salita: 'Nasusulat.' Ito lamang ang kaisa-isang saligan na mapagtatayuan nila nang matatag. Yaong mga sumira sa kanilang tipan sa Diyos ay, sa araw na iyon, magiging walang Diyos at walang pag-asa.

Ang mga sumasamba sa Diyos ay lalong mabibigyang-tangi sa pamamagitan ng kanilang pagpapahalaga sa ikaapat na utos, sapagkat ito ang tanda ng kapangyarihang lumalang ng Diyos at ang patotoo sa Kanyang karapatan sa pagpitagan at pagpupugay ng tao. Ang masasama ay makikilala sa kanilang pagsisikap na gibain ang alaala ng Maylalang at itanghal ang institusyon ng Roma. Sa kinasasapitan ng tunggalian, ang buong daigdig ng mga Kristiyano ay mahahati sa dalawang malaking pangkat: yaong mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at may pananampalataya ni Jesus, at yaong mga sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at tumatanggap ng kaniyang tanda. Bagaman magbubuklod ang simbahan at ang estado upang pilitin ang lahat, 'maliit at dakila, mayaman at dukha, malaya at alipin,' na tanggapin ang tanda ng hayop, gayunma'y hindi ito tatanggapin ng bayan ng Diyos. Apocalipsis 13:16. Namalas ng propeta ng Patmos ang 'mga nagtagumpay laban sa hayop, at laban sa kaniyang larawan, at laban sa kaniyang tanda, at laban sa bilang ng kaniyang pangalan, na nakatayo sa dagat na parang salamin, na may mga alpa ng Diyos,' at inaawit ang awit ni Moises at ng Kordero. Apocalipsis 15:2.

"Kahindik-hindik na mga pagsubok at mga kapighatian ang naghihintay sa bayan ng Diyos. Ang diwa ng digmaan ay pinupukaw ang mga bansa mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabilang dulo. Ngunit sa kalagitnaan ng darating na panahon ng kapighatian—isang panahon ng kapighatian na hindi pa naganap mula nang magkaroon ng bansa—ang hinirang na bayan ng Diyos ay mananatiling di-natitinag. Hindi sila malilipol ni Satanas at ng kaniyang hukbo, sapagkat ipagsasanggalang sila ng mga anghel na pambihira ang lakas." Mga Patotoo, tomo 9, 15-17.

Mainam na kilalanin na ang bahaging ito ay ang katapusan ng isang kabanata na nagsisimula sa pahinang labing-isa ng Testimonies, Tomo Siyam, na makikilalang kumakatawan sa siyam-labing-isa. Nararapat ding tandaan na ang pamagat ay tungkol sa pagdating ng Kasintahang Lalaki, at tumutukoy din sa mga tsart ni Habakuk, na doon hinango ni Pablo ang talatang kaniyang isinulat sa aklat ng mga Hebreo. Iminamarka ng pasimula ng kabanata ang kasaysayang nagsimula noong Setyembre 11, 2001; ang dalawang talahanayan ng tipan ng propesiya na pinasukan sa pasimula ng Adventismo; at na ang pamagat ay ang Huling Krisis, na siyang tumutukoy sa huling Sigaw sa Hatinggabi. Lubos na kaayon ng pasimula ang wakas ng kabanata, sapagkat kapwa ang simula at ang wakas ay tumatalakay sa pangwakas na krisis.

Seksyon 1-Para sa Pagdating ng Hari

Kaunti pang panahon, at ang darating ay darating, at hindi magluluwat.' Hebreo 10:37.

Ang Huling Krisis

"Nabubuhay tayo sa panahon ng wakas. Ang mga tanda ng panahon na mabilis na natutupad ay nagpapahayag na nalalapit na ang pagparito ni Cristo. Ang mga araw na ating kinabubuhayan ay napakaseryoso at napakahalaga. Ang Espiritu ng Diyos ay unti-unti ngunit tiyak na inaalis sa daigdig. Ang mga salot at mga kahatulan ay bumabagsak na sa mga humahamak sa biyaya ng Diyos. Ang mga kalamidad sa lupa at sa dagat, ang hindi matatag na kalagayan ng lipunan, ang mga hudyat ng digmaan, ay nakababala. Ipinahahayag nila ang paglapit ng mga pangyayaring may pinakadakilang kalakhan." Testimonies, tomo 9, 11.

Kung tayo ay magbabalik at tatanggapin natin ang dakilang tawag na maging "bibig" ng Diyos, na kinakatawan ni Jeremias, sa di maglalaon ay makikibahagi tayo sa pinakadakilang pagtitipon sa banal na kasaysayan.

Nagsalita rin Siya sa kanila ng mga salitang pag-asa at lakas ng loob. "Huwag magulumihan ang inyong puso," aniya; "sumasampalataya kayo sa Diyos, sumampalataya rin naman kayo sa Akin. Sa bahay ng Aking Ama ay maraming tahanan; kung hindi gayon, sinabi Ko sana sa inyo. Paroroon Ako upang maihanda Ko para sa inyo ang isang dako. At kung Ako'y pumaroon at maihanda Ko para sa inyo ang isang dako, Ako'y muling darating, at kayo'y tatanggapin Ko sa Aking sarili; upang kung saan Ako naroroon, naroon din kayo. At kung saan Ako paroroon ay nalalaman ninyo, at ang daan ay nalalaman ninyo." Juan 14:1-4. Alang-alang sa inyo ay naparito Ako sa sanlibutan; para sa inyo Ako'y gumagawa. Kapag Ako'y umalis ay magsisikap pa rin Akong masigasig para sa inyo. Naparito Ako sa sanlibutan upang ihayag sa inyo ang Aking sarili, upang kayo'y sumampalataya. Paroroon Ako sa Aking Ama at inyong Ama upang makipagtulungan sa Kanya alang-alang sa inyo.

"Katotohanang, katotohanang, sinasabi Ko sa inyo, ang sumasampalataya sa Akin, ang mga gawang ginagawa Ko ay gagawin din niya; at higit na dakilang mga gawa kaysa sa mga ito ang kanyang gagawin; sapagkat Ako'y paroroon sa Aking Ama.' Juan 14:12. Sa pamamagitan nito, hindi ibig sabihin ni Cristo na ang mga alagad ay gagawa ng higit na marangal na pagsusumikap kaysa sa Kanyang ginawa, kundi na ang kanilang gawain ay magkakaroon ng higit na kalakhan. Hindi lamang Siya tumutukoy sa paggawa ng mga himala, kundi sa lahat ng magaganap sa pamamagitan ng pagkilos ng Espiritu Santo. 'Pagdating ng Mang-aaliw,' wika Niya, 'na Aking ipapadala sa inyo mula sa Ama, ang Espiritu ng katotohanan, na nagmumula sa Ama, Siya ang magpapatotoo tungkol sa Akin; at kayo man ay magpapatotoo, sapagkat kayo ay nakasama Ko mula pa sa pasimula.' Juan 15:26, 27."

Sa kahanga-hangang paraan, natupad ang mga salitang ito. Pagkatapos ng pagbaba ng Espiritu Santo, ang mga alagad ay napuspos ng pag-ibig sa Kanya at sa mga ipinagkamatayan Niya, anupa't ang mga puso ay natunaw sa pamamagitan ng mga salitang kanilang binigkas at ng mga panalanging kanilang inihandog. Nagsalita sila sa kapangyarihan ng Espiritu; at sa ilalim ng impluwensiya ng kapangyarihang iyon, libu-libo ang nagbalik-loob. Mga Gawa ng mga Apostol, 21, 22.